

เก็บมาฝาก

พัชรินทร์ ไวยสุศรี *

กาญจนา สุวรรณเป็กย์ *

เครือข่ายข้อมูล อินเทอร์เน็ต (Internet)

เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระดับโลก สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลแลกเปลี่ยนกัน บริการข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงบุคคลมากกว่า 30 ล้านคนทั่วโลกผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์กว่า 3 ล้านเครื่องและศูนย์ข้อมูลนับแสนเครื่อง ครอบคลุมไปทุกวงการ ตั้งแต่หน่วยงานศึกษาวิจัย หน่วยงานของรัฐบาล องค์การระหว่างประเทศหรือวงการธุรกิจ

บริการอินเทอร์เน็ตให้บริการ 2 ลักษณะ คือ แบบส่วนบุคคลเพื่อการศึกษาวิจัยหรือเพื่อใช้ในงานธุรกิจ โดยเข้าสู่เครือข่ายผ่านศูนย์บริการจากเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว อีกลักษณะคือ บริการสำหรับองค์กรหรือนิติบุคคล โดยสมัครเป็นสมาชิก และเช่าวงจรสื่อสารพิเศษ (leased line) มาใช้ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต และนำไปสร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในองค์กรเอง

บริการในอินเทอร์เน็ต

1. สามารถรับ-ส่งจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) โดยแนบแฟ้มข้อมูลที่เป็นข้อความรูปภาพหรือกราฟเข้าไปในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้

2. สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนนับล้านทั่วโลกจากหลายสาขาอาชีพ หรือ คู่ค้าธุรกิจกลุ่มเป้าหมาย บริษัทในเครือหรือหน่วยงานอื่นๆ ได้รวดเร็ว

3. บริการข่าวสารเทคโนโลยีทันสมัยผ่านแผงข่าวประกาศ (USENET newsgroup) ที่มีอยู่นับพันหัวข้อ และกลุ่มที่อยู่ในบัญชีส่งข่าว (Mailing list) หลายพันกลุ่ม

4. สามารถถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลนับพันแห่งทั่วโลก ตัวอย่างเช่น บทความโปรแกรมคอมพิวเตอร์ใหม่ๆ โน้ตเพลง รูปภาพ เกม ตำรา รวมถึงซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่ใช้เป็นสาธารณะประโยชน์ (public domain software)

5. สามารถสืบค้นข้อมูลจากห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์จากทุกมุมโลก

6. สามารถค้นหา หรือซื้อข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลทางการค้า เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ด้วยสื่อหลากหลายแบบ (Hypermedia)

7. สามารถติดตามอ่านข่าวสาร วารสาร อิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์ทางเครือข่ายได้ และยังสามารถมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นได้ จากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ติดต่อกัน ซึ่งความเห็นนี้จะถูกกระจายไปยังศูนย์ข่าวต่างๆ ทั่วโลกภายในวันเดียวกัน

สำหรับศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตประเทศไทย เป็นศูนย์บริการร่วมทุนระหว่างสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

* บรรณารักษ์ฝ่ายบริการ สำนักหอสมุดและศูนย์สารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต

การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ดำเนินการโดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สามารถติดต่อขอใช้บริการได้ที่ ชั้น 7 อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสิ่ง-แวดล้อม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 โทรศัพท์ 248-7791-2 โทรสาร 247-7775

สรุปความจาก : ภิมย์ฤดี (นามแฝง). "ความรู้คือประทีป : เครือข่ายข้อมูลอินเทอร์เน็ต (Internet) " *ภูตสตรี*. 25,592 (กันยายน 2538), น. 56-57

เทเลเมดิซีน

เทเลเมดิซีน : Tele medicine หรือโครงการระบบแพทย์ทางไกลผ่านดาวเทียมของกระทรวงสาธารณสุข เริ่มเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2537 สมัยที่ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นับว่าเป็นโครงการตัวอย่างที่สำคัญ เพราะนอกจากจะนำเทคโนโลยีมาแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ยังเป็นการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเหลือชีวิตมนุษย์ และแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ของไทย เป้าหมายของโครงการนี้คือ การที่กระทรวงสาธารณสุขสามารถนำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านดาวเทียม และการเก็บข้อมูลที่สำคัญ และการบริหารการแพทย์ มาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับกระทรวงสาธารณสุข เช่น ความล่าช้าจากการรวบรวมข้อมูล การขาดแคลนแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ การกระจายโอกาสที่จะได้รับการ

บริการสาธารณสุขที่ยังไม่ทั่วถึง การผลิตบุคลากรทางการแพทย์ที่ต้องใช้ประมาณสูง และเวลาหลายปี และความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านการแพทย์ที่ไปอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เพิ่มประสิทธิภาพการบริการด้านการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วย โดยแพทย์สามารถขอคำปรึกษาเฉพาะรายไปยังโรงพยาบาลศูนย์หรือโรงพยาบาลพี่เลี้ยงได้
2. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริการด้านการรักษาพยาบาลผ่านระบบการประชุมทางไกล และการสัมมนาศึกษาผู้ป่วยกรณีพิเศษ
3. ส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มความรู้ด้านวิชาการแพทย์ให้กับบุคลากรในระดับต่างๆ ให้ทันกับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการแพทย์
4. เพิ่มประสิทธิภาพการให้การศึกษาฝึกอบรมแก่แพทย์และพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ให้มีโอกาสในการรับรู้จากสื่อและแหล่งต่างๆ เพิ่มขึ้น
5. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ด้านต่างๆ มีโอกาสใช้ระบบเครือข่ายสากล หรืออินเทอร์เน็ต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและขอคำแนะนำปรึกษา จากผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาทั่วโลก
6. เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรฝ่ายต่างๆ โดยลดเวลาที่ต้องเดินทางมาเป็นการประชุมทางไกลแทน

ระบบงานหลักของโครงการ

1. ระบบการปรึกษาทางการแพทย์ทางไกล = Remote Medical Consultation เป็นระบบที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริการด้านการรักษาพยาบาล โดยที่แพทย์จากชุมชนสามารถขอคำปรึกษาไปยังโรงพยาบาลศูนย์หรือจากโรงพยาบาลศูนย์ ไปที่โรงพยาบาลที่เลี้ยงได้ ซึ่งสามารถสื่อสารถึงกันได้โดยใช้จอโทรทัศน์และคอมพิวเตอร์เป็นสื่อแสดงจะได้ทั้งภาพ ข้อมูล และเสียง

2. ระบบการประชุมการแพทย์ทางไกล = Video Medical Conference เป็นระบบที่สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ ทั้งที่อยู่ในโรงพยาบาลศูนย์ ชุมชน และที่เลี้ยง ให้มีโอกาสในการประชุมร่วมกัน

3. ระบบการเรียนทางไกล = Distance Learning เป็นระบบที่สามารถสื่อสารกลับได้ ถ้าหากผู้เรียนมีข้อสงสัย ซึ่งอาศัยระบบ Teleconference ในการทำงาน

4. ระบบเชื่อมเครือข่ายข้อมูล = Data Network เป็นระบบที่ให้ข้อมูลจากฐานข้อมูลและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสมาชิกสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ โดยแบ่งฐานข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นฐานข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข โดยข้อมูลได้จากการรวบรวมจากหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข และจากหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอส่วนกลุ่มที่สองเป็นฐานข้อมูลทางการแพทย์อยู่ในรูปของซีดี-รอม

อุปกรณ์หลักของระบบ

ประกอบด้วยสถานีแม่ข่ายและสถานีลูกข่าย โดยสถานีแม่ข่ายจัดตั้งที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนสถานีลูกข่ายจัดตั้งที่โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งระยะการดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์แบ่งออกเป็น 4 ระยะ 62 สถานีทั่วประเทศ

ระยะที่ 1 ปี พ.ศ. 2538 ติดตั้งอุปกรณ์ 7 สถานี สำหรับโรงพยาบาลที่เลี้ยง 3 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลขอนแก่น และศูนย์คอมพิวเตอร์กระทรวงสาธารณสุข ส่วนอีก 4 แห่ง เป็นโรงพยาบาลลูกข่ายในภาคอีสานตอนบน

ระยะที่ 2 ปี พ.ศ. 2539 ติดตั้งอุปกรณ์ 28 สถานีสำหรับภาคอีสานและภาคเหนือทั้งหมด

ระยะที่ 3 ปี พ.ศ. 2540 ติดตั้งอุปกรณ์ 18 สถานี ในภาคตะวันออกและภาคใต้

ระยะที่ 4 ปี พ.ศ. 2541 ติดตั้งอุปกรณ์ 9 สถานี ในภาคกลาง

สรุปความจาก :

"เทเลเมดิซีน บทพิสูจน์ความชั่ว? หมอ VS นักการเมือง" *ฐานเศรษฐกิจ*. (14-17 ตุลาคม 2538) : น. 10

"เปิดแผนโทรเวช เทคโนโลยีใหม่รักษาคนไข้ผ่านดาวเทียมของ สธ" *กรุงเทพธุรกิจ*. (19 สิงหาคม 2538) : น. โอที 7,8

